

РЕШЕНИЕ

№ 3883

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3098** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“ чрез юк. А. срещу Решение № 941/24.02.2023 г., постановено по НАХД № 11478/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 14-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендират се разноси юрисконсултско възнаграждение.

На 09.05.2023 г. са депозиран писмени бележки.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Р. Ц. К., в ОСЗ чрез адв. М. и адв. Х., преупълномощени от адв. Я., считат жалбата за неоснователна по аргументи, изложени в представено писмено становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-005356/25.03.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Р. Ц. К. са наложени следните административни наказания: 1. на основание чл. 174, ал. 3, предл. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/- „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП; 2. на основание чл. 174, ал. 3, пред. 1 ЗДвП- „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС установява следното:

На 11.03.2021 г., около 23:05 ч., Р. Ц. К. управлява собствения си лек автомобил, марка и модел „Ш. К.“, с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], когато е спряна за проверка от екип на ОСПС-СДВР - свидетелите И. Б. и Д. Д.. Последните се усъмняват за употреба на алкохол от водача и поискват съдействие от екип на ОПП-СДВР. Около 00:12 ч. на 12.03.2021 г. на място пристига екип на ОПП-СДВР, част от който е свидетелят А. С.. В неустановен по делото час на място пристигнат и други екипи на С., като са извършени обиск на водача и на свидетеля Д. С., както и претърсване на автомобила. В хода на проверката водачът категорично отказва проверка за употреба на алкохол и наличието на наркотични вещества или техни аналози в кръвта с техническо средство. Издаден е талон за медицинско изследване № 093808 от свидетеля С., връчен на водача на 12.03.2021 г. в 01:00 ч. Водачът не е дал кръвна проба за изследване.

Поради това е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA354434/12.03.2021 г., видно от който е иззето СУМПС и контролен талон на водача, както и два броя регистрационни табели. АУАН е подписан без възражения. На 15.03.2021 г. срещу АУАН са депозираны възражения от водача с приложена фейсбук кореспонденция с лице с име И. Б.. Въз основа на АУАН е издадено проценото НП.

В съдебно заседание са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите А. С. С., И. Б. Б., Д. Г. Д., Д. К. С. и Н. И. Б..

В производството пред районния съд е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, която е изследвала предоставени видеозаписи от процесуалния представител на Р. Ц. К. във връзка с извършената проверка. Вещото лице дава подробно заключение, като кадрите обхващат местонарушението в периода от 00:04:38 ч. до 01:08:54 ч. на 12.03.2021 г.

За да отмени НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. При преценка на съвкупния доказателствен материал съдът е приел, че не може да се вмени във вина на Р. Ц. К. обстоятелството, че не се е явила за даване на кръвна проба, тъй като е задържана на мястото на проверката след връчване на талона за изследване.

Решението на СРС е неправилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Споделят се изводите на съда за

спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение е осъществено релевираното с жалбата касационно основание.

Съгласно чл. 174, ал. 3 ЗДвП, водач на МПС, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Безспорно е по делото, че водачът К. е отказала да ѝ бъдат извършени проверки на място със съответното техническо средство за установяване на употребата алкохол и с тест за наркотични вещества и техните аналози. Неправилен е изводът на въззивния съд, че Р. Ц. К. не е дала кръвна проба, тъй като е била възпрепятствана от проверяващите органи.

Видно от съдържанието на издадения талон за медицинско изследване № 093808, Р. Ц. К. е уведомена, че в срок до 45 минути от връчването му следва да се яви във Военно-медицинска академия /ВМА/, като са ѝ указани последиците при неизпълнение на предписанието. Екземпляр от талона ѝ е връчен в 01:00 ч. на 12.03.2023 г., което е удостоверено с неин подпис. От този момент започва да тече срокът, в който тя е трябвало да се придвижи до ВМА. Както се установява от събраните доказателства по делото, включително от заключението на съдебно-техническата експертиза, в 01 ч 01 мин 06 сек водачът и присъстващите полицаи се разделят и поемат в различни посоки, а в 01 ч 08 мин и 54 сек последната полицейска кола напуска мястото на нарушението. Поради това доводът, че Р. Ц. К. е поставена в обективна невъзможност от проверяващите органи да даде кръвна проба за изследване, не отговаря на установената фактическа обстановка и се опровергава от събрания доказателствен материал. Това е било напълно постижимо предвид облекчения трафик по това време на денонощието, светофарните уредби са в режим на работа „жълта мигача светлина“, както и че определеният срок за явяването ѝ във ВМА е съобразен с чл. 6, ал. 6, т. 2 и ал. 7 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. По делото напълно липсват данни Р. Ц. К. да е предприела действия да се придвижи до ВМА.

Настоящата инстанция счита, че предвид действията на полицейските служители при извършването на проверката на местонарушението и от представената фейсбук кореспонденция, може да се направи обосновано предположение за укоримо поведение от страна на служителите на МВР. То следва да бъде изследвано при проверка от надлежен орган, а не в настоящото производство. Всеки от участниците в проверката носи отговорност за собствените си постъпки и поведение. Неявяването на К. във ВМА се дължи единствено на нейното бездействие, то не е препятствано поведението на служителите на МВР. Неоснователни са и доводите, че Р. Ц. К. не е разполагала с възможност да се яви за кръвно изследване, тъй като са свалени

регистрационните табели на автомобила ѝ. Това е последица от нейните откази да бъде подложена проверки за употреба на алкохол и наркотици и е довело до налагането на предвидената в чл. 171, ал. 2а, б. „б“ ЗДвП принудителна административна мярка. Придвижването със собствения ѝ автомобил не е единственият начин да го стори.

Тъй като Р. Ц. К. с поведението си е създала предпоставки за избягване на контрола за наличие на алкохол, наркотични вещества или техни аналози в кръвта ѝ, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност. В съответствие с Тълкувателно решение №13 от 20.12.2021 г. по тълкувателно дело № 1/2021 г. на Върховния административен съд правилно е прието, че са извършени две нарушения, за което са наложени кореспондиращите им административни наказания.

По изложените съображения, касационната инстанция приема, че Решение № 941/24.02.2023 г., постановено по НАХД № 11478/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено. Спорът е напълно изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде разрешен по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 941/24.02.2023 г., постановено по НАХД № 11478/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4332-005356/25.03.2021 г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“.

ОСЪЖДА Р. Ц. К. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80.00 /осемдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

